

(c) Kas sellise makse õigus on:

i. õigus tagasi saada ülemääraselt sissenõutud summad, nii et see tagasimakse tuleneb artiklites 43 ja/või 56 sätestatud õigusest; ja/või

ii. õigus kahju hüvitamisele, nii et liidetud kohtuasjades C-46/93 ja C-48/93: Brasserie du Pecheur ja Factoretame sätestatud tingimused tagasinõudmiseks on täidetud; ja/või

iii. õigus nõuda kasumit, mille eraldamisest ebaõigelt keelduti, ja kui see on nii:

1. kas see on artiklites 43 ja/või 56 sätestatud õigusest tulenev või sellega kaasnev õigus; või

2. peavad liidetud kohtuasjades C-46/93 ja C-48/93: Brasserie du Pecheur ja Factoretame loetletud tagasinõudmise tingimused olema täidetud; või

3. peab mõni muu tingimus olema täidetud?

(d) Kas küsimuse 2 punkti c seisukohalt on oluline see, kas liikmesriigi A siseriikliku õiguse kohaselt esitatavad hagid on restitutsioonihagid või on või peaksid olema esitatud kahju hüvitamise hagidena?

(e) Kas tagasinõudmiseks peab nõuet esitav ettevõtja tõendama, et tema või ta emattevõtja, oleks maksu ümberarvutamist (vastavalt asjaoludele, kas täielikku või osalist) nõudnud, kui ta oleks teadnud, et tal ühenduse õiguse kohaselt selleks õigus on?

(f) Kas vastust küsimusele 2(c) mõjutab see, et kooskõlas Euroopa Kohtu otsusega liidetud kohtuasjades C-397/98 ja C-410/98: Hoechst and Metallgesellschaft võiks asjaomane tütarettevõtja liikmesriigis A olla saanud hüvitust või tal võiks põhimõtteliselt olla õigus hüvitusele liikmesriigis B või C asuvale emattevõtjale väljamakstud dividendidelt makstava avansilise tulumaksu suhtes?

(g) Kas ja kui, siis milliseid juhiseid soovib Euroopa Kohus käesoleva kaasuse asjaoludel siseriiklikul kohtul järgida, kui on vaja otsustada, kas on esinenud piisavalt tõsine rikkumine liidetud kohtuasjades C-46/93 ja C-48/93: Brasserie du Pecheur ja Factoretame tehtud otsuse tähenduses, eriti, kas olemasolevat ühenduse õiguse vastavate sätete tõlgendust arvesse võttes oli rikkumine vabandav?

Eelotsusetaotlus, mille esitas Court of Appeal (Inglismaa ja Wales) (Civil Division) 30. juulil 2004. aastal määrusega kohtuasjas (1) Commissioners of Customs and Excise (2) H.M. Attorney-General v. Federation of Technological Industries ja 53 muud vastaspoold

(Kohtuasi C-384/04)

(2004/C 273/31)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud the Court of Appeal'i (Inglismaa ja Wales) (Civil Division) 30. juuli 2004. aasta määrusega otsustatud eelotsusetaotluse kohtuasjas (1) Commissioners of Customs and Excise (2) H.M. Attorney-General v. Federation of Technological Industries ja 53 muud vastaspoold, mis saabus kohtukantseleisse 4. septembril 2004. aastal, järgmistes küsimustes:

1. Kas nõukogu direktiivi 77/388/EMÜ, (¹) nagu seda on muudetud nõukogu direktiiviga 2000/65/EÜ, artikkel 21 lõige 3 lubab liikmesriigil sätestada, et igat isikut võidakse määrata solidaarselt vastutavaks artikli 21 lõigete 1 või 2 alusel maksu tasumise eest koos vastutava isikuga, kui see tugineb ainult ühenduse õiguse üldpõhimõtetele, et selline meede on objektiivselt õigustatud, otstarbekas, proportsionaalne ning tagab õiguskindluse?

2. Kas direktiivi artikkel 22 lõige 8 lubab liikmesriigil sätestada, et igat isikut võidaks määrata maksu tasumise eest sellisel viisil vastutavaks või et isik peab esitama tagatise teise isiku maksu tasumise tagamiseks, kui see tugineb ainult osundatud õiguse üldpõhimõtetele?

3. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav, siis millised on artikli 21 lõikes 3 sätestatud pädevuse piirid lisaks osundatud õiguse üldpõhimõtetele?

4. Kui vastus teisele küsimusele on eitav, siis millised on artikli 22 lõikes 8 sätestatud pädevuse piirid lisaks osundatud õiguse üldpõhimõtetele?

5. Kas muudetud direktiiviga on vastuolus see, kui liikmesriigid sätestavad käibemaksusüsteemi kuritarvitamise ärahoidmise ja selle süsteemi kohaselt laekuvate maksutulude kaitsmise eesmärgil maksukohustuslaste solidaarse vastutuse või selle, et üks maksukohustuslane peab esitama tagatise teise isiku maksu tasumise tagamiseks, kui sellised meetmed vastavad osundatud õiguse üldpõhimõtetele?

(¹) Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta - ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, 13.6.1977, lk 1).

Euroopa Ühenduste Komisjoni 10. septembri 2004. aasta hagi Prantsuse Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-389/04)

(2004/C 273/32)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 10. septembril 2004 Euroopa Ühenduste Kohtusse hagi Prantsuse Vabariigi vastu. Hageja esindajad on A. Bordes ja K. Simonsson, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

— tuvastada: et, jättes korrektselt üle võtmata Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 1997. aasta direktiivi 97/67/EÜ ühenduse postiteenuste siseturu arengut ja teenuse kvaliteedi parandamist käsitlevate ühiseeskirjade kohta, (¹) artikli 22 esimese lõike, mis puudutab siseriikliku reguleeriva asutuse ja postiettevõtjate vahelist sõltumatuse nõuet, ja jättes jõusse korra, mis ei taga postisektori reguleeriva asutuse tegevuse adekvaatset sõltumatust riigi postiopeeraatori La Poste suhtes, ühelt poolt,

— ja olles tähtjaks üle võtmata jätnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. juuni 2002. aasta direktiivi 2002/39/EÜ, millega muudetakse direktiivi 97/67/EÜ ühenduse postiteenuste konkurentsile avamise jätkamise kohta, (²) teiselt poolt,

— jättis Prantsuse Vabariik täitmata kohustused, mis tulenevad direktiivi 97/67/EÜ artikli 22 esimesest lõikest ja artiklist 24 ning direktiivi 2002/39/EÜ artiklist 2,

jätta kohtukulud Prantsuse Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Rakendades direktiivi 97/67/EÜ artiklit 22, määras Prantsuse Vabariik majandus- ja rahandusministri, kes on postisektori eest vastutav minister, siseriiklikuks reguleerivaks asutuseks. Paralleelselt on sama minister ka Majandus-, rahandus- ja tööstusministeeriumi sees loodud Tööstus-, infotehnoloogia- ja postiameti (la DIGITIP) eesotsas, mis teostab La Poste'i üle kontrolli oma postisektoriga tegeleva allameti kaudu. Avalikõiguslikus äriühingus sisaldab mõiste kontroll ka teatud funktsioone ja kohustusi, mis on seotud omandiõiguse teostamisega ning La Poste'i majandus- ja finantstegevusega, nagu näiteks strateegilise suuna määramine, muude kui universaalteenuste pakumise ja tariifide kindlaks määramine, ettevõtte juhtide valikusse sekkumine, teistes äriühingutes osalemine jne., mis peaksid eraldatud olema reguleerivatest funktsioonidest, et pidada kinni ülalnimetatud direktiivis kehtestatud tegevuse sõltumatuse nõudest. Selle nõude eesmärk on välistada igasugune risk huvidekonflikti tekkimiseks ühelt poolt siseriikliku reguleeriva asutuse, kellel lasub kohustus võtta vastu postisektoris kohaldatavaid õigusakte ja kontrollida nende täitmist, ning teiselt poolt äriühingu, kes pakub kaupu ja teenuseid selles samas postisektoris, vahel. Antud juhul on selline huvidekonflikt olemas, sest neid kahte funktsiooni teostatakse ühes ja samas ministeeriumis. Järelikult direktiivi 97/67/EÜ artikli 22 kasulik mõju ei ole tagatud.

Lisaks sellele möödus direktiivi 2002/39/EÜ ülevõtmise tähtaeg 31. detsembril 2002.

(¹) EÜT L 15, 21.1.1998, lk. 14.

(²) EÜT L 176, 5.7.2002, lk. 21.

Eelotsusetaotlus, mille esitas 7. septembri 2004. aasta määrusega Regeringsrätten kohtuasjas GöteborgsOperan AB v. Skatteverket

(Kohtuasi C-390/04)

(2004/C 273/33)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Regeringsrätten'i 7. septembri 2004. aasta määrusega otsustatud eelotsusetaotluse kohtuasjas GöteborgsOperan AB v. Skatteverket, mis saabus kohtukantseleisse 13. septembril 2004.

Regeringsrätten küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes: